

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516203394
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8516203394.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Antónie Kandrávej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: B. B., O.. XX.XX.XXXX, L. XXX, o zaplatenie 1.724,04 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 7Csp/31/2016-65 zo dňa 27.10.2017 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výroku II. a III.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol: „I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.724,04 eur, úroky vo výške 70,33 eur, úroky z omeškania vo výške 0,81 eur, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.724,04 eur od 2.8.2016 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná pričom o výške náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 53 ods. 5, § 53 ods. 9, § 565, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z..

3. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 12.9.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 1.724,04 eur, úroku 77,33 eur, úroku z omeškania 0,81 eur, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1.724,04 eur od 2.8.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 77,33 eur od 2.8.2016 do zaplatenia ako aj nahradenia trov konania.

4. Žalobca uzatvoril dňa 17.12.2013 so žalovanou úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 2.000,- eur, s uvedením úrokovej sadzby 12,9 % ročne, poplatkom za poskytnutie úveru 100,- eur, poplatkom za poistenie schopnosti splácať úver 1,47 eur mesačne, výškou anuitnej splátky 29,76 eur, termínom splatnosti prvej anuitnej splátky 27.12.2013, s počtom anuitných splátok 120 splatných mesačne v 27. deň kalendárneho mesiaca splatnosťou úveru 27.11.2023, výškou RPNM 15,42 %, priemernou RPNM ku dňu podpísania úverovej zmluvy 19,35 % a celkovou čiastkou, ktorú musí klient zaplatiť vo výške 3.671,20 eur. Z prehľadu splácania do predčasného zosplatenia

vyplýva, že žalovaná uhradila celkovo sumu 868,56 eur, pričom suma 557,32 eur bola započítaná na úrok, suma 275,96 eur bola započítaná na istinu, suma 35,28 eur započítaná na poistné.

5. Listom zo dňa 27.5.2016 žalobca vyzval žalovanú k zaplateniu omeškaných splátok, ktoré predstavujú sumu 67,64 eur. Zároveň ju upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy bude požadovať jednorazové splatenie celej dlžnej sumy. Žalobca listom zo dňa 1.8.2016 rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru a žiadal žalovanú uhradiť celý dlh vo výške 1.869,94 eur s príslušenstvom najneskôr do 11.8.2016. Predmetnú výzvu prevzala žalovaná dňa 5.8.2016.

6. Je nepochybné, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k vzniku spotrebiteľského úverového vzťahu, pričom je nesporné, že žalovaný z tohto úverového vzťahu neplnil tak, ako to bolo zmluvne dohodnuté medzi stranami. Súd mal za to, že úverový vzťah spĺňa náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a k vyhláseniu úveru za predčasne splatný došlo v súlade s § 53 ods. 9 OZ.

7. Súd nepriznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 77,33 eur od 2.8.2016 do zaplatenia - čo sú vypočítané úroky z úveru. Žalobca si uplatnil úroky z úrokov a ide o neprípustnosť úročenia zmluvných úrokov úrokmi z omeškania, tzv. anatocizmus. Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva veriteľ nemá, a ani Občiansky a ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, oba právne predpisy nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Tento právny záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 ICdo/31/2012, resp. rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 35Obdo/101/2002.

8. Na základe uvedených skutočností súd vyhovel žalobe v časti zaplatenia splatenej istiny úveru vo výške 1.724,04 eur, kapitalizovaných úrokov vo výške 77,33 eur, kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 0,81 eur vyčíslených ku dňu 1.8.2016 a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

9. Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania, na ktoré má žalobca nárok podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

10. O trovách konania rozhodol podľa § 255, § 262 CSP.

11. Proti rozsudku, a to proti zamietavému výroku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého súd nepriznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 77,33 eur od 2.8.2016 do zaplatenia - čo sú vypočítané úroky z úveru, s poukazom na to, že ide o neprípustnosť úročenia zmluvných úrokov úrokmi z omeškania, tzv. anatocizmus, právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva veriteľ nemá, a ani Občiansky a ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Žalobca uviedol, že ohľadne úroku z omeškania zo zmluvných úrokov upriamuje pozornosť na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13.06.2017. Právo zmluvných strán dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny, dotknuté nie je, a teda nie je dotknuté ani právo veriteľa požadovať, aby dlžník v prípade omeškania s platením takto zvýšenej istiny (o dohodnuté úroky) zaplatil veriteľovi aj dohodnutú alebo zákonom stanovenú sadzbu úrokov z omeškania. V prípade, keď sa zmluvné úroky stali súčasťou istiny, môže žalobca požadovať aj úrok z omeškania z tejto zvýšenej istiny, teda z dohodnutých úrokov za poskytnutý úver. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd v napadnutom rozsahu rozhodnutie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu.

12. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

13. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

14. Odvolateľ namieta nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie. Právo na úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne z úrokov z úveru považuje za dôvodné.

15. Občiansky zákonník v ustanovení § 559 ods. 2 ukladá povinnosť dlžníkovi dlh splniť riadne a včas. Riadne a včasné nesplnenie dlhu má za následok omeškanie dlžníka, čo je zrejmé z ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka. Pri omeškaní s plnením peňažného dlhu v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniká veriteľovi iba právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania vo výške stanovenej vykonávacím predpisom.

16. Pojmu plnenie použitom v ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá pojem pohľadávka. Vychádzajúc z ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Príslušenstvo pohľadávky je definované v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a sú ním úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

17. Ak Občiansky zákonník úroky definuje len ako príslušenstvo pohľadávky a veriteľovi umožňuje pri omeškaní s plnením peňažného dlhu, teda s plnením pohľadávky požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania, je zrejmé, že takáto možnosť sa vzťahuje iba na pohľadávku a nie aj na úroky tvoriace iba príslušenstvo pohľadávky.

18. Občiansky zákonník ako základný právny predpis upravujúci spotrebiteľské vzťahy, umožňuje veriteľovi po lehote splatnosti pohľadávky priznať iba úroky z omeškania jedine z pohľadávky a nie aj z jej príslušenstva. Zmluvné dojednanie, ktoré upravuje, že zmluvné úroky sa po ich splatnosti stávajú súčasťou istiny, nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, keďže toto ustanovenie vo svojich dôsledkoch spotrebiteľa zaväzuje na plnenie (platenie úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov) nad rámec povinností vymedzených Občianskym zákonníkom, ide teda o dojednanie odkláňajúce sa v neprospech spotrebiteľa od ustanovení Občianskeho zákonníka a vzhľadom na ust. § 52 ods. 2, § 54 ods. 1, § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka je takéto dojednanie neprijateľné, a teda neplatné.

19. Za tohto stavu je správny záver súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého žalobca nemá právo na úroky z omeškania zo zmluvných úrokov.

20. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

21. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešná bola žalovaná, ktorej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná bol v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadrila, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila, a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).